

og Afdragsfrihed, erkender Ministeriet det ønskelige i, at de ansøgte Byggeforetagender iværksættes, og medens Ministeriet ikke mener i § 5 i fornævnte Lov af 23. December 1922 at have Hjemmel til paa Forhaand at give et saadant Tilsagn om Støtte, vil man intet have at erindre imod, at Københavns Kommune, saafremt samme dertil er villig, giver Tilsagn om et Beløb, svarende til oftnævnte Rente- og Afdragsfrihed for 14,3 pCt. af Anskaffelsessummen, saaledes at Indenrigsministeriet vil være villigt til, naar de i Lov af 23. December 1922 § 5 fastsatte Betingelser har vist sig at være opfyldt, at søge Finansudvalgenes Tilslutning til, at Statskassen overtager sin Andel af den saaledes af Kommunen forlods til-sagte Støtte". Jeg tror, denne Erklæring taler for sig selv, den er, synes det mig, et klart Vidnesbyrd om, at man i Indenrigsministeriet og at Ministeren selv har været fuldt klar over, hvad det er, man her indlod sig paa, det er et generelt Tilsagn om til 3 000 Lejligheder paa een Gang at gaa op til en Laanegrænse af 90 pCt. Dertil kommer saa det ikke uinteressante i Slutningen af Skrivelsen, hvor Ministeriet faktisk har taget Stilling til § 5 paa en saadan Maade, at jeg ikke skønner, at det er muligt hverken for den efterfølgende Indenrigsminister eller for Rigsdagen eller Finansudvalget overhovedet at komme bort fra det. (*Pitzner*: Det er mod Loven). Jeg mener, at naar en ansvarlig Minister giver et saadant Tilsagn i et saadant Spørgsmaal, maa der ogsaa være noget Hold i det. Men ikke nok med dette. Det er ikke blot dette Tilsagn, der er givet. Den 30. Oktober 1923 er der bevilget 700 000 Kr. i Laan til Andelsboligforeningen „Vanløsegaard" i København efter 90 pCt. Den 1. Maj 1923 er der til Andelsboligforeningen „Sokkelund" bevilget 288 000 Kr. efter 90 pCt. Den 18. Maj 1923 er der til Andelsboligforeningen „Valkyrien" bevilget 500 000 Kr. efter 90 pCt. Den 4. Juli 1923 er der til Arbejdernes kooperative Byggeforening, København, bevilget 668 000 Kr. efter 90 pCt. Den 12. Juni 1923 er der til Arbejdernes Boligforening, Fredericia, bevilget 39 000 Kr. efter 89 pCt. Den 5. Oktober 1923 er der til Arbejdernes Boligforening, Odense, bevilget 78 800 Kr. efter 90 pCt. Den 29. Oktober 1923 er der til Boligselskabet „Grønnegaarden" bevilget 889 600 Kr. efter 90 pCt. Den 5. Oktober 1923 er der til Arbejdernes Boligforening, Odense, bevilget 92 000 Kr. efter 90 pCt. Den 31. Oktober 1923 er der bevilget 462 000 Kr. til Lygtekvarterets Boligselskab, Afdeling „Lindegaarden", efter 90 pCt. Den 29.

Januar 1924 er der til Arbejdernes kooperative Byggeforening, København, bevilget 509 000 Kr. efter 90 pCt. Til Andelsboligforeningen „Bjerget" er der den 29. November 1923 bevilget 1 268 000 Kr. efter 90 pCt. Til Andelsboligforeningen „St. Kjeldsgade", København, er der den 5. December 1923 bevilget 522 000 Kr. efter 90 pCt. Til Andelsboligselskabet „Classens Have", København, er der den 29. November 1923 bevilget 1 616 000 Kr. efter 90 pCt. Til Andelsboligforeningen „Helenesminde", København, er der den 28. Oktober 1923 bevilget 561 800 Kr. efter 90 pCt.

Jeg kunde nævne endnu flere, men jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer med at nævne flere end de allerede anførte. Jeg tror nemlig, det er tilstrækkeligt til at godtgøre Rigtigheden af min Paastand. Naar jeg i det hele taget har beskæftiget mig med dette Spørgsmaal, er det, fordi man har rettet Angreb paa mig for, at jeg skulde have indført en ny Praksis eller rettere have indført den omtalte Praksis. Det har jeg villet værgе mig imod. Jeg har ikke paa nogen Maade villet skubbe noget Ansvar fra mig, men det har staaet i Venstrepressen, at jeg havde gennemhullet Statsboligfundsloven og indført en helt ny Praksis, hvorved der var paaført Staten en forøget Risiko og Udsigt til Tab. Jeg har blot villet give disse Oplysninger, der er faktiske og autentiske. Jeg har ikke rettet noget Angreb paa det ærede Medlem Hr. Kragh for hans Administration. Jeg har blot villet gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdene har været. Nu sagde det ærede Medlem i Forgaars, at nu kunde der være Grund til at spørge, hvorledes jeg havde stillet mig, om jeg ikke havde indført en anden Praksis igen, efter at jeg havde set, at Statsboligfondens Kurser var gaaet ned. Jeg maa tilstaa, at denne Bemærkning overraskede mig i allerhøjeste Grad. For det første vilde det være den største Vilkaarlighed overfor Laansøgerne, om man skulde bevilge Laan til dem, efter som Statsboligfondens Kurser var høje eller lave. De skulde altsaa have ringere Laan, naar Kurserne var lave, hvilket vilde gøre dem endnu vanskeligere stillede.

Men dernæst: ingen kan jo vide noget om, hvorledes Kursen vil være den Dag, da Statsboligfundslaanet skal virkelig effektueres, da Obligationerne skal sælges. Det har i mange Tilfælde været saaledes, at de, der har optaget Laan i en Periode, hvor Kursen var høj, har faaet Laanet udbetalt og har maattet omsætte Obligationerne i en Periode, hvor Kurserne var lave, og omvendt. En hel Del af de Laan, som er